

Kraków, 19 października 2020 r.

Michał Siemaszko
Królewska 51
30-081 Kraków
PESEL: 79020703512
email: mhsiemaszko@7thraylabs.com

Prokuratura Rejonowa Kraków Nowa Huta
oś. Stalowe 16D
31-922 Kraków

Sygn. akt: PR 2 Ds 281.2020 (Prokuratura Rejonowa Kraków Nowa Huta),
MKN-K-1245/20 (Komisariat Policji VIII w Krakowie)

W N I O S E K

o wyłączenie funkcjonariusza Policji z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności

Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 47 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k., niniejszym wnoszę o wyłączenie funkcjonariusza Komisariatu Policji VIII w Krakowie, st. sierż. Marta Kubarska, prowadzącego dochodzenie w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 przeciwko mojej osobie, z uwagi na wątpliwości co do jego bezstronności.

U Z A S A D N I E N I E

Michał Siemaszko jest podejrzany o popełnienie czynu z art. 190 § 1 k.k. w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020, w której dochodzenie prowadzone jest przez funkcjonariusza Komisariatu Policji VIII w Krakowie, st. sierż. Marta Kubarska.

Podczas czynności przesłuchania i postawienia mojej osobie zarzutów dnia 20 sierpnia 2020 r. w Komisariacie Policji VIII w Krakowie, st. sierż. Marta Kubarska wielokrotnie twierdziła, iż weryfikowalne dowody dostarczane przeze mnie – w tym m.in. dokumentacja medyczna (wyniki badań zaawansowanej diagnostyki obrazowej Tomografii Komputerowej, Rezonansu Magnetycznego ukł. nerwowego, Optycznej Koherentnej Tomografii, USG ukł. nerwowego i innych oraz orzeczenia lekarzy specjalistów neurologii, urologii, radiologii, medycyny nuklearnej i chirurgii plastycznej) w 100% potwierdzająca poważne i trwałe uszkodzenie najbardziej intymnych części mojego ciała, tj. ran kłutych w

lewej pachwinie oraz bezpośrednio z nimi powiązanego uszkodzenia ukł. płciowego, moczowego i nerwowego, jak również zabezpieczona przez informatyków śledczych komunikacja elektroniczna z okresu od grudnia 2013 r. do marca 2014 r., m.in. z M. Hudyką, oraz szereg innych – **„nie mają znaczenia dla sprawy”**.

Skierowanie wniosku o wyznaczenie obrony obligatoryjnej dla mojej osoby w oparciu art. 79 § 1 k.p.k. – gdzie żadna z przesłanek nigdy nie była i nie jest spełniona, w tym i przede wszystkim brak jakichkolwiek problemów z moim zdrowiem psychicznym oraz brak popełnienia jakiegokolwiek czynu karalnego wobec M. Hudyki, biorąc pod uwagę iż moje zachowanie wobec M. Hudyki było i jest tylko i wyłącznie działaniem w obronie własnej – jest nie tylko kontynuacją absurdalnych pomówień M. Hudyki, na które pozwala sobie wobec mojej osoby już od ponad 6 lat, twierdząc że *„tylko chciała mnie zaprowadzić do lekarza psychiatry”*, że *„mam schizofrenie”*, że *„bardzo źle ją potratowałem”* – gdzie w istocie, zgodnie z weryfikowalnymi dowodami dostarczonymi przeze mnie, w tym uwierzytelnionej przez informatyków śledczych firmy MediaRecovery komunikacji z tego okresu, to z inicjatywy M. Hudyki spotkaliśmy się blisko 10rotnie w celu współżycia seksualnego a następnie zerwałem z M. Hudyką znajomość z uwagi na moje podejrzenia wobec tej osoby, po czym przez okres ponad 6 lat M. Hudyka nie zaprzestała nękać mnie, oczerniać mojej osoby i zaprzeczać temu jak w rzeczywistości nasze spotkania wyglądały – lecz jednocześnie jest kontynuacją stosowania wobec mnie przemocy psychicznej, której od ponad 6 lat dopuszcza się M. Hudyka. Nie dość, iż stronniczy funkcjonariusze zaprzeczają istnieniu weryfikowalnych dowodów na popełnienie przestępstw na moim życiu i zdrowiu, w które M. Hudyka jest zamieszania, wmawiają mi, iż dowody te nie mają znaczenia dla sprawy – gdzie w istocie dostarczają kontekstu dla mojego działania w obronie własnej – następnie próbują wmówić mi chorobę umysłową – **ewidentnie podtrzymując absurdalne pomówienia M. Hudyki wobec mojej osoby** – zgłaszając wnioski o obronę obligatoryjną w oparciu o swoje urojone tezy.

Projekcje M. Hudyki swoich zaburzeń zdrowia psychicznego na moją osobę trwają od ponad 6 lat do dziś dnia. Już podczas naszych spotkań w marcu 2014 r. Monika Hudyka zachowywała się i mówiła do mnie jakbym miał ją znać. Pomimo tego, iż nigdy wcześniej nie miałem z Moniką Hudyką nic wspólnego, podczas ok. 10 spotkań przez okres tylko ok. 2 tygodni w marcu 2014 r., Monika Hudyka kilkakrotnie twierdziła, że *„jest moją kobietą”* i *„kocham mnie”* – na co dowodem jest m.in. zabezpieczona przez informatyków śledczych komunikacja elektroniczna z tego okresu. Biorąc pod uwagę jej twierdzenia, jak również jej

stan psychiczny przy naszych spotkaniach, tj. otępienie, strach, łzy w oczach kilkakrotnie, itd., wydawała się być nie zrównoważona psychicznie – na co dowodem jest również dostarczony w złożonych wnioskach dowodowych fragment konwersacji z Moniką Hudyką z marca 2014 r., w której Monika Hudyka przyznała się do zaburzeń psychicznych, w tym „*pogranicznego zaburzenia osobowości borderline*”, oraz leczenia się u psychologa.

Wyłączanie dowodów przez organy procesowe – twierdząc, wbrew temu co płynie z ich treści, że nie mają znaczenia dla sprawy – jest zaprzeczaniem rzeczywistości, co samo w sobie jest bardzo poważną oznaką choroby umysłowej i jest dokładnie tym samym co M. Hudyka, będąc zamieszana w przestępstwa przeciwko mojej osobie, roi od ponad 6 lat już.

Obrazu dopełnia fakt, iż przy końcu czynności przesłuchania funkcjonariusz st. sierż. Marta Kubarska odnosiła się do pełnomocnika M. Hudyki **per Ty** – co najmniej jakby osoby te znały się ze sobą.

Mam 41 lat. Od 1998 roku, 18 roku życia, jestem na swoim – pracując w branży informatycznej, gdzie od tego czasu współpracowałem z jednymi z największych firm informatycznych z USA, EU i UK, a moje prace doceniane są przez jedne z największych i najbardziej znanych organizacji i firm informatycznych. Sam załatwiam co potrzebne a jeśli czegoś nie wiem uzupełniam informacje m.in. poprzez konsultacje się ze specjalistami. Nie jestem głuchy, niemy ani niewidomy. Żadnego czynu karalnego nie popełniłem – moje działanie było i jest działaniem w obronie własnej osoby, do czego mam wszelkie prawo. Nie miałem i nie mam żadnych problemów psychicznych – i nie muszę tego udowadniać celem odparcia urojonych tez M. Hudyki, podtrzymywanych przez stronnicze organy procesowe, ponieważ płynie to bezpośrednio z tego jak radzę sobie od 18 roku życia, w tym z problemami które w zdecydowanej większości są przestępstwami popełnionymi wobec mojej osoby – na moim życiu i zdrowiu, mojej wolności oraz moim mieniu – korzystając z przewidzianych do tego środków prawnych, a jeśli to nie pomaga i przestępstwa nie ustają dopiero wtedy sięgam po środki obrony koniecznej.

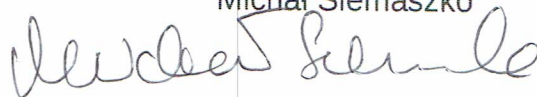
Fakt, iż kompleksowe badania mogłem wykonać dopiero poza Polską – w krajach ewidentnie dużo bardziej cywilizowanych – a stronnicze i kryminalnie chore umysłowo i jednostki krajowych organów procesowych w dalszym ciągu nie dopuszczają do wiadomości co **musi zostać wyjaśnione** celem egzekwowania odszkodowań za przestępstwa na moim życiu i zdrowiu, inicjowanie tak fikcyjnych spraw jak niniejsza

można uznać jako kolejną próbę ukrycia przestępstw popełnionych wobec mojej osoby.

Biorąc pod uwagę w/w okoliczności, jest ewidentnie iż funkcjonariusz Komisariatu Policji VIII w Krakowie, st. sierż. Marta Kubarska, prowadząca dochodzenie w sprawie sygn. akt PR 2 Ds 281.2020 przeciwko mojej osobie, w zasadniczy sposób utrudnia mi realizację prawa do obrony, a swoją postawą wykazuje, że zaistniały przesłanki do wyłączenia jej od prowadzenia dochodzenia z powodu powstania wątpliwości co do jej bezstronności.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w petitum.

Michał Siemaszko

W załączeniu:

1. Wniosek o umorzenie postępowania z dnia 12 września 2020 r. wraz z kompletem załączników
2. Wniosek dowodowy z dnia 6 lipca 2020 r. dot. komunikacji z Moniką Hudyką od 27 lutego 2014 r., w tym komunikacji uwierzytelnionej przez informatyków śledczych firmy MediaRecovery na potrzeby wykorzystania jako dowód w postępowaniu karnym wraz z kompletem załączników
3. Wniosek dowodowy z dnia 6 lipca 2020 r. dot. mojego zawiadomienia o popełnieniu lub współudziału w popełnieniu przestępstwa przez Monikę Hudykę w styczniu 2014 r. wraz z kompletem załączników
4. Zarządzenie II Wydziału Karnego Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty, sprawa sygn. akt: II Kp 757/20/N ustanawiające obronę obligatryjną dla mojej osoby w oparciu o wniosek prokuratora na podstawie art. 79 § 1 k.p.k.